

Határtalanul pályázat a Szabolcs Vezérben – élménybeszámoló

2016. november 20-án 21 órakor indultunk Pusztaszabolcsról. A buszon az elején beszélgettünk, zenét hallgattunk, később elaludtunk. A hosszú út után reggel 10:30-kor megkönnyebbülten szálltunk le a buszról Székelyudvarhelyen a Benedek Elek Tanítóképző Líceum előtt.

Jó volt a fogadtatás, hamar megismerkedtünk a tanulókkal. Ezt követően csoportokat alkotva megkezdődött az első csoportmunka. Megismertük az udvarhelyi iskolát, prezentációval mutattuk be a gyógyturizmust, a projektünk témakörét. Plakátokat is kellett tervezni a színházi előadásokhoz. Az első darabot az erdélyi diákok adták elő, zenével kísérve, aminek címe a “Novák legendája” volt. Ezután, következtek a pusztaszabolcsi diákok, akik előadták az “Öreg néne bőrzekéjét”, ezt követte a “Gyógyszertárban”, majd a “Lustaság fél egészség”, végezetül pedig a “1988 tél”. Az előadások az egészség témakörére épültek.

Második nap Szovátra mentünk, ahol megnéztük a Medve-tavat. Itt rengeteg képet készítettünk a tájról. Parajdon megtekinthettük a sóbányát, ami különösen hasznos az asztmás betegek számára. A bányában busszal mentünk le. A barlang belseje csodálatos látványt nyújtott. Ezután meglátogattunk egy korondi műhelyt, ahol megnéztük a kézi kerámiafestést és megszemléltük a helyi kézműves mester munkáit. Farkaslakán meglátogattuk Tamási Áron emlékművét is. Szejkén megnéztük Orbán Balázs sírhelyét, utána megkóstoltuk a borvizet. Útközben a két csapat elmesélte a legendákat és beszéltek a helyszínek adottságairól, különös képpen a gyógyászati jelentőségükről. A nap végén pihenés képpen lehetőségünk nyílt wellnessezni. Este kimentünk várost nézni.

Harmadik nap délelőtt elmentünk a Gyilkos-tóhoz és a Békási-szorosnál is jártunk, amely elképesztő látványt nyújtott, mintha egy hegy belsejében sétáltunk volna. A Békási-víztározót megkerülve eljutottunk Borszékre, ahol megkóstoltuk a borvízforrások gyógyító vizeit.

Negyedik nap elindultunk Bálványos irányába, és a célig egy csodálatos erdei sétát tettünk, ami hét kilométer volt. A Bálványos resortba tartottunk, ahol bemutatták nekünk a gyógyászattal foglalkozó szabadidős közpotot. Állatokat simagathattunk és a

kilátás is gyönyörű volt. Visszafelé Tusnád felé mentünk; ott palackozták az egyik leghíresebb borvizet.

Az utolsó nap az iskolában dolgoztunk, összeállítottuk az összegyűjtött képekből a prospektusokat, esszét írtunk az erdélyi gyógyturizmusról és élménybeszámolót tartottunk. A jó hangulatnak és a társaságnak köszönhetően a munka könnyen ment.

Végül sok élménnyel gazdagodva vettünk búcsút az udvarhelyi diákoktól és tértünk haza Pusztaszabolcsra.

Az élménybeszámoló írói: Baksa Flora, Varga Dorottya, Ferenci Klaudia, Géro Ádám, Varga Andrea tanulók.